

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสาร รถรับจ้าง
คำสำคัญ	การคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารรถรับจ้าง
นักศึกษา	สามารถ อัสวานะ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาถึงปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารรถรับจ้างใน 3 กรณี กล่าวคือ ประการแรก สถานะทางกฎหมายของผู้ควบคุมจุดบริการรับส่งผู้โดยสาร (ผู้คุมวิน) ควรจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ประการที่สอง บุคคลที่ต้องร่วมรับผิดชอบ ผู้ขับรถรับจ้างในกรณีที่มีความเสียหายเกิดจากการโดยสารรถรับจ้าง และประการที่สาม การบังคับให้ผู้ขับรถรับจ้างทุกประเภท ต้องจัดทำประกันภัยเพิ่มเติมจากกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เนื่องจากปัจจุบันรถรับจ้างเข้ามามีบทบาทในการเดินทางของประชาชนเพิ่มมากขึ้น แต่กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่มีความคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารรถรับจ้างไว้เป็นการเฉพาะ

จากการศึกษาพบว่า การที่รัฐจัดให้มีการลงทะเบียนผู้ควบคุมจุดบริการรับส่งผู้โดยสาร (ผู้คุมวิน) ที่เป็นเอกชนในรถรับจ้างบางประเภท แต่ไม่ได้กำหนดความรับผิดชอบของผู้ควบคุมจุดบริการรับส่งผู้โดยสาร (ผู้คุมวิน) ทำให้สภาพหรือสถานะของผู้ควบคุมดังกล่าวเป็นเพียงบุคคลหรือกลุ่มคณะบุคคลเท่านั้น มิได้เป็นนิติบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือทางกฎหมายและกฎหมายยังมิได้กำหนดให้ผู้ควบคุมจุดบริการรับส่งผู้โดยสาร (ผู้คุมวิน) ดังกล่าวต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ขับรถรับจ้างเมื่อเกิดอุบัติเหตุในขณะเดินทางตามสัญญาจ้างขนส่งคนโดยสารและสัมภาระกับทั้งบริษัทที่ให้บริการเรียกรถรับจ้างผ่านแอปพลิเคชัน ซึ่งผู้ใช้บริการเรียกรถรับจ้างผ่านแอปพลิเคชันต้องเสียค่าใช้บริการให้แก่ทางบริษัท แต่สถานะทางกฎหมายของบริษัทดังกล่าวเป็นเพียงผู้ให้บริการแอปพลิเคชันเท่านั้น จึงไม่ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ขับรถรับจ้างซึ่งไม่เป็นธรรมกับผู้โดยสาร เนื่องจากทั้งผู้ควบคุมจุดบริการรับส่งผู้โดยสาร (ผู้คุมวิน) และบริษัทผู้ให้บริการเรียกรถรับจ้างผ่านแอปพลิเคชันต่างได้รับผลประโยชน์จากการใช้บริการรถรับจ้าง จึงควรต้องมีสถานภาพทางกฎหมายที่ชัดเจน

และต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ขับรถรับจ้าง ขณะที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ในส่วนค่าสินไหมทดแทนที่เกี่ยวกับความเสียหายต่อชีวิตและร่างกาย ยังไม่ครอบคลุมถึงค่าขาดรายได้และการและค่าขาดประโยชน์นำมาหาได้ และจากประกาศของกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดประเภทรถและวงเงินที่ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งหรือเจ้าของรถต้องจัดทำ ประกันภัยเพิ่มเติมจากกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2560 ก็ไม่มีสภาพบังคับให้ รถรับจ้างทุกประเภทต้องจัดทำประกันภัยเพิ่มเติม การที่ผู้โดยสารจะไปใช้สิทธิเรียกร้องตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด หรือตามกฎหมายว่าด้วยการรับขนคนโดยสาร ก็อาจไม่ได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนจากผู้ขับรถรับจ้าง เพราะฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ขับรถ รับจ้าง และอาจมีปัญหายุ่งยากในการบังคับคดี

ผู้เขียนจึงได้เสนอแนวทางการแก้ปัญหาในประการแรก คือ ควรมีการกำหนดให้ผู้ควบคุม จุดบริการรับส่งผู้โดยสาร (ผู้คุมวิน) ต้องไปจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ผู้ควบคุมจุดบริการ รับส่งผู้โดยสาร (ผู้คุมวิน) มีสถานภาพทางกฎหมายที่ชัดเจน ส่วนประการถัดมาผู้เขียนเห็นว่า ผู้ควบคุมจุดบริการรับส่งผู้โดยสาร (ผู้คุมวิน) ซึ่งจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วและบริษัทที่ให้บริการ เรียกรถรับจ้างผ่านแอปพลิเคชันต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ขับรถรับจ้างในฐานะที่ได้ผลประโยชน์ จากการให้บริการของผู้โดยสาร และประการสุดท้ายผู้เขียนเห็นว่า ควรกำหนดให้ผู้ขับรถรับจ้าง ทุกประเภทต้องจัดทำประกันภัยเพิ่มเติมจากกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถและในส่วน ค่าเสียหายแก่ชีวิตและร่างกายให้ครอบคลุมถึงค่าขาดประโยชน์นำมาหาได้และค่าขาดรายได้